

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Comrat din 10 decembrie 2019, declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Feodora, în privința inculpatului

Cafedji Alexandr XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>17.02.2016 - 18.04.2016,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>16.05.2016 - 13.03.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>30.05.2017 - 25.07.2017,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>12.09.2017 - 18.04.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.06.2018 - 07.11.2018,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>11.12.2018 - 10.12.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.02.2020 - 19.05.2020,</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 18 aprilie 2016, Cafedji Alexandr a fost condamnat în baza art.188 alin. (3) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, art. 171 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare și art. 172 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 18.04.2016, cu includerea perioadei arestării preventive de la 04.01.2012 până la 13.02.2012.

1.1. Instanța de fond a constatat că, la 04.01.2012, în jurul orei 05⁰⁰, Cafedji A. cu scopul comiterii atacului de tâlhărie, din intenții de interes material, înțelegând și conștientizând caracterul public periculos al faptelor incriminate, a pătruns în ograda proprietății lui XXXXX XXXXX, a.n. 14.07.1937, amplasată pe str. XXXXX, XXXXX, s. XXXXX, r-nul XXXXX, unde în continuarea intenției sale infracționale, după ce XXXXX XXXXX a deschis ușa de la intrare, deoarece lătrau câinii, acesta s-a năpustit asupra ei, aplicându-i o lovitură cu mâna în regiunea feței, de la care XXXXX XXXXX a căzut. În continuare, intrând în casă, inculpatul a ridicat-o pe XXXXX XXXXX de pe podea și, aplicând forța fizică periculoasă pentru viață, prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii pe față, cap, gât și diferite părți ale corpului a dus-o într-o cameră, cerându-i transmiterea mijloacelor bănești. După ce, apropiindu-se de odaie, a împins-o la podea. Apoi, continuând aplicarea violenței fizice în privința XXXXX XXXXX a dezbrăcat-o

și, ținând-o contra voinței acesteia, a întreținut raport sexual în formă naturală. După ceva timp, tot inculpatul, cu scopul satisfacerii poftei sale sexuale, în formă perversă, continuând să țină la podea pe partea vătămată, a introdus degetele mâinilor sale în vagin și în anus. Ulterior ridicând-o și a dus-o în dormitor, unde a culcat-o pe pat cu fața în sus și i-a legat mâinile cu bucăți de pânză ruptă, fără a reacționa la rugămintele acesteia de a o lăsa în pace, a continuat săvârșirea în privința acesteia a acțiunilor de violență cu caracter sexual. Apoi a sustras din portmoneul lui XXXXX XXXXX, care se afla pe noptiera din dormitor mijloace bănești în sumă aproximativă de 500 lei, după care a părăsit domiciliul acesteia. Prin acțiunile sale Cafedji A. i-a cauzat părții vătămate leziuni corporale medii sub formă de fractură a osului nazal, traumatism cranio-cerebral închis, comoție cerebrală, multiple echimoze pe față, gât, mâini și picioare, rupturi a vaginului, de asemenea i-a cauzat și prejudiciu material în suma indicată.

Tot el, la 04.01.2012, în jurul orei 05⁰⁰, cu scopul comiterii atacului de tâlhărie, în rezultatul intenției de a comite violul a XXXXX XXXXX, aflându-se în odaia îndepărtată din casa părții vătămate XXXXX XXXXX, amplasată pe str. XXXXX, XXXXX, s. XXXXX, r-nul XXXXX, conștientizând caracterul periculos al acțiunilor sale infracționale, a doborât-o pe aceasta la podea și, aplicând forța fizică prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în regiunea feței, capului, gâtului și pe diferite părți ale corpului, a dezbrăcat-o pe ultima și contra voinței acesteia, încalcând inviolabilitatea sexuală a persoanei, a întreținut raport sexual cu aceasta în formă naturală. După ceva timp, tot inculpatul, cu scopul satisfacerii poftei sale sexuale, în formă perversă, continuând s-o țină la podea, a introdus degetele mâinilor sale în vagin și în anus. Ulterior ridicând-o de pe podea a dus-o în dormitor, unde a culcat-o pe pat cu fața în sus, iar apoi, legându-i mâinile cu bucăți de pânză ruptă, fără a reacționa la rugămintele acesteia de a o lăsa în pace, a continuat săvârșirea în privința acesteia a acțiunilor de violență cu caracter sexual, cauzându-i lui XXXXX XXXXX leziuni corporale medii sub formă de fractură de schijă a osului nazal, traumatism cranio-cerebral închis, comoție cerebrală, multiple echimoze pe față, gât, mâini și picioare, rupturi a vaginului, la fel și suferințe morale.

Tot el, la 04.01.2012, în jurul orei 05⁰⁰, având scopul comiterii atacului de tâlhărie, în rezultatul intenției de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă, aflându-se într-o cameră din casa din gospodăria părții vătămate XXXXX XXXXX, amplasată pe str. XXXXX, XXXXX, s. XXXXX, r-nul XXXXX și ținând pe partea vătămată la podea, prin aplicarea în privința ei a forței fizice manifestate prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în regiunea feței, capului, gâtului și pe diferite părți ale corpului, conștientizând caracterul infracțional al acțiunilor sale, i-a introdus degetele mâinilor sale în vagin și anus. După ce, ridicând-o pe XXXXX XXXXX de pe podea, a dus-o în dormitor și a culcat-o pe pat cu fața în sus și apoi, legându-i mâinile cu bucăți de pânză ruptă, nereacționând la rugămintele părții vătămate de a o lăsa în pace, a continuat săvârșirea în privința acesteia a acțiunilor de violență cu caracter sexual, satisfăcându-și pofta sexuală în formă perversă, prin ce i-a cauzat lui XXXXX XXXXX leziuni corporale medii sub formă de: fractura de schijă a osului nazal, traumatism cranio-cerebral închis, comoție cerebrală, multiple echimoze pe față, gât, mâini și picioare, ruptura vaginului și suferințe morale.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că venea uneori în vizită acasă la partea vătămată, deoarece erau în relații prietenoase. Ultima dată au fost pe 01 ianuarie dimineața, împreună cu mama sa, pentru a o felicita cu Anul Nou. Au șezut puțin la masă, au băut câte 50 gr. Partea vătămată l-a rugat să-i aducă ceva din

dormitor. După, s-au întors acasă, au noptat, iar dimineața au mers la gară, unde și-a petrecut mama în Odesa, deoarece acolo locuiește.

Totodată, vinovăția inculpatului este confirmată prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată a declarat, că este este vecinul ei. În acea seară lătrau câinii și a deschis ușa să vadă ce se întâmplă. Cineva a împins-o cu tot cu ușă spre perete, a început să o maltrateze și să-și bată joc de ea. Nu i-a văzut fața. Este bătrână și aude rău, dar după voce i s-a părut că era inculpatul. Anterior el venea periodic în ospetie împreună cu mama sa și știa totul unde se află în casă, îl cunoaște de mic copil. Anterior, inculpatul a intrat în dormitor să-i repare lumină.

Martorul XXXXX XXXXX în cadrul ședinței de judecată a declarat, că dimineața a venit la mama sa. În casă era dezordine, iar mama maltrată. Ea a întrebat cine a făcut acest lucru și dânsa a spus numele vecinului Alexandr.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 19.01.2012, la XXXXX XXXXX au fost stabilite următoarele vătămări - fractura de schijă a osului nasului, traumatism cerebral închis, comoție cerebrală, multiple echimoze pe față, gât, mâni și picioare, ruperea vaginului, vătămări corporale fiind calificate ca medii, cu dereglarea sănătății pentru o perioadă mai mult de 21 de zile. Ruperea vaginului poate fi cauzată prin degetele bănuitului în timpul încercării de a săvârși raportul sexual cu organul său genetal, în introducerea organului în vaginul părții vătămate, ce formal poate fi aprecia ca un act sexual cu aplicarea violenței.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 03.02.2012, sângele părții vătămate XXXXX XXXXX aparține grupului A-beta. Este grupul „A” după salivare. În petele de pe plapumă ridicate la fața locului de la domiciliul lui XXXXX XXXXX din s. XXXXX, r-nul XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, s-a depistat sânge uman și spermatozoizi fără amestec de salivare. La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigen A. Nu se exclude natura antigenului dat din cauza amestecului spermei de la bănuitul Cafedji A. și sângele vătămatei XXXXX XXXXX Amestecul din vagin și cal nu se exclude. În petele de pe perdele și lentele de culoare albastru deschis la fel ridicate din fața locului au fost depistate spermatozoizi unici și urmele sângelui fără salivare. La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigen A. Nu se exclude natura antigenului dat din cauza amestecului spermei de la bănuitul Cafedji A. și sângele părții vătămate XXXXX XXXXX, sau altor persoane cu același grup de sânge A-beta.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 03.02.2012, sângele vătămatei XXXXX XXXXX și bănuitului Cafedji A. aparține grupului A-beta. În petele de pe halat și rochie, aparținute părții vătămate XXXXX XXXXX este depistat sângele de uman fără amestec cu spermă și salivare. După stabilirea apartenenței de grup este depistat antigen A, dar în unele obiecte și aglutin-beta. Nu se exclude apariția sângelui persoanei/persoanelor cu același grup de sânge, inclusiv și de la partea vătămată XXXXX XXXXX

Potrivit raportului expertului nr. XXXXX din 12.01.2012 - 1. Urmele degetelor mâinilor sunt depistate la cercetarea la fața locului care a avut loc la 04.01.2011 în domiciliul părții vătămate amplasat pe str. XXXXX, XXXXX, s. XXXXX, r-nul XXXXX și ridicate din segmentele dactiloscopice sub nr. XXXXX, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, sunt necesare pentru identificarea persoanei. 2. Urmele degetelor mâinilor, observate și ridicate pe segmente dactiloscopice sunt lăsate de: nr. XXXXX - cu amprenta degetului inelar mâinii stângi lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr.3 - cu amprenta degetului inelar mâinii drepte lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr. XXXXX - cu amprenta degetului mediu mâinii stângi a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr. 6 - cu

amprenta degetului mediu mâinii stângi a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr.8- cu fragmentul palmei mâinii stângi a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr. XXXXX0 - cu amprenta degetului mic mâinii stângi a lui Cafedji A., a.n. XXXXX, dar urmele degetelor mâinilor, depistate și observate pe segmente dactiloscopice sub nr. XXXXX, 5, 7, 9, 11, sunt lăsate nu de XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, nu de Cafedji A.I., a.n. XXXXX, dar de alte persoane.

Referirea inculpatului că el s-a aflat acasă cu mamă-sa, nu se confirmă prin nimic. Pe lângă aceasta, chiar dacă de presupus că aceste circumstanțe sunt veridice, nu se poate de exclus posibilitatea săvârșirii infracțiunilor incriminate în perioada indicată.

Astfel, instanța a calificat acțiunile inculpatului conform prevederilor art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viață sau sănătatea persoanei prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință săvârșită cu deosebită cruzime, în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, și pe art. 172 alin. (1) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia să se apere sau de a-și exprima voința.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gradul și pericolul social al faptelor comise, de personalitatea vinovatului, de prezența circumstanțelor atenuante și agravante.

3. Avocatul Dimitran Ignat a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cafedji Alexandr să fie achitat, deoarece nu a comis infracțiunile imputate.

Apelantul a invocat că, instanța nu a luat în considerație declarațiile inculpatului din 04.01.2012, și anume: „vina sa în comiterea infracțiunii el nu a recunoscut-o”.

Partea vătămată a indicat că a fost maltratată cu pumnii pe diferite părți ale corpului, însă în urma expertizelor efectuate la Cafedji A. nu s-au depistat careva leziuni corporale, adică pe pumnii acestuia.

Există divergențe între raportul de expertiză nr. XXXXX din 03.02.2012, potrivit cărui partea vătămată și inculpatul au unul și același grupă de sânge A-beta. Este grupul „A” după salivare. În petele de pe cuvertură, prosop și cearșaf de plapumă ridicate la fața locului au fost depistat sânge de originea umană și spermatozoizi fără amestec de salivare.

La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigenul „A”, nu se exclude natura antigenului dat din cauza amestecului spermei de la bănuitul Cafedji A. și sângele părții vătămate XXXXX XXXXX Nu se exclude amestecul din vagin și fecale.

Din aceste circumstanțe rezultă, că atât partea vătămată cât și inculpatul au aceeași grupă sangvină, fapt care face dificil de a stabili cu certitudine vinovăția lui Cafedji A.

Potrivit raportul de examinare medico-legală nr. XXXXX din 05.01.2012, începută la 04.01.2012, potrivit cărui în urma examinării lui Cafedji A. se indică că în apropiata săptămână inculpatul nu a avut relații sexuale, care deși este un indice secundar, dar apare întrebarea, de unde au apărut urme de spermă indicată în raportul de expertiză nr. XXXXX din 03.02.2012.

Totodată, potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 12.01.2012 s-a stabilit, că amprente care au fost depistate și ridicate sub nr. XXXXX, 5, 7, 9, au fost lăsate de o altă persoană neidentificată de organul de urmărire penală.

Lipsesc probele care ar exclude posibilitatea comiterii infracțiunii de către o altă persoană, care a lăsat amprente sub nr. XXXXX, 5, 7, 9.

Nu au fost depistate cizmele și telefonul inculpatului, la care face referire partea vătămată, de asemenea nu au fost depistate urme de cizme în domiciliul părții vătămate, după cum ea declară.

Sentința contestată este întemeiată în exclusivitate doar pe declarațiilor părții vătămate, care în cadrul ședinței de judecată a declarat că, nu este convinsă că persoana care a venit la ea în noaptea de 04.01.2012 era anume Cafedji A.

Organul de urmărire penală avea dubii întemeiate asupra faptului că infracțiunea în cauză nu a comis-o Cafedji A., fapt reflectat și în ordonanța procurorului din 13.09.2012, unde este indicat că, ”procesul penal pe cauza penală cu nr. XXXXX se suspendă din cauza neidentificării persoanelor, care au comis furtul”.

Posibil Cafedji A. a fost scos de sub urmărire penală, însă după ce el a depus o cerere privind eliberarea actelor pe dosarul penal în cauză, organul de urmărire penală a hotărât să schimbe poziția, trecând sub tăcere ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, or cum poate fi explicat faptul că, în perioada de 3 ani și 6 luni inculpatul nu a fost citat și careva acțiuni procesuale în cauză nu au fost întreprinse.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar la Curții de apel Cahul din 13 martie 2017, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Cafedji Alexandr, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. d), 171 alin. (1) și 172 alin. (1) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond superficial a examinat cauza, nu a dat o apreciere corectă probelor prezentate de părți, a luat în considerație doar probele acuzării fără o studiere completă și deplină a tuturor circumstanțelor cauzei și, în consecință incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, făcând o concluzie greșită că Cafedji A. a săvârșit infracțiunile imputate.

Partea vătămată XXXXX XXXXX, fiind legal citată, nu s-a prezentat în cadrul examinării dosarului în instanța de apel.

Potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate XXXXX XXXXX din 05.01.2012, aceasta a declarat, că la 04.01.2012, ora 05⁰⁰ a deschis ușa deoarece a auzit cum lătrău câinii, a vrut să-i liniștească și în acest moment o persoană necunoscută a lovit-o cu pumnul în față de la ce ea a căzut jos și posibil, că a pierdut cunoștința pe câțva timp. Ulterior tânărul a maltrat-o și a întreținut raport sexual în formă naturală și perversă. Tot acesta îi spunea să tacă și să-i dea banii, așa cum ea este pensionară și trebuie să aibă bani. Ea, personal nu l-a văzut la față din cauză că era întuneric și îi curgea sânge pe față de la lovitură, dar după glas consideră că este inculpatul Cafedji A. Tot partea vătămată a declarat că consideră că Cafedji A. a comis infracțiunile imputate deoarece tânărul foarte bine se orienta în gospodăria ei, știa unde stau lucrurile, cum se aprinde aragazul, unde se află întrerupătorul la bucătărie și tigaia, de asemenea locul unde ea poate ține banii, iar când îi spunea pe nume „Sașa”, ultimul reacționa foarte agresiv și de fiecare dată o lovea.

Conform art. 24 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

În circumstanțele relatate s-a stabilit, că instanța de judecată a dat apreciere doar probelor acuzării, lăsând fără atenție și apreciere nu doar declarațiile inculpatului, care a declarat că în noaptea de 04.01.2012 s-a aflat acasă, dar fiind în relații bune cu XXXXX XXXXX, deoarece erau vecini, des venea în ospeție, ultima dată fiind în ospeție pe data de 01.01.2012, când a venit să o felicite cu "Anul Nou" și ultima l-a trimis după ceva în casă, dar și faptul că însuși partea vătămată nu l-a văzut la față pe acesta, făcându-și concluzia că infractorul ar putea fi vecinul ei Cafedji A., așa cum el cunoștea unde se aflau toate lucrurile în casă și faptul că-i era glasul cunoscut, deși fiind audiată în instanță, în cadrul ședinței de judecată partea vătămată XXXXX XXXXX a declarat, că „este în vârstă și aude rău, dar i se pare că acea persoană era vecinul, deoarece el vine la ea cu mama sa și cunoaște ce și unde se află”. La întrebarea, dacă cunoaște cine a intrat la ea, a răspuns, că nu știe, deoarece era întuneric.

Din aceste considerente, la emiterea unei sentințe de condamnate, instanța judecătorească nu se poate baza doar pe presupuneri, sau fapte care nu și-au găsit confirmare prin probe pertinente, concludente, utile și veridice. Toate probele urmează a fi apreciate în ansamblu, în coroborare cu alte probe.

Totodată, este întemeiat argumentul apărării în privința existenței divergențelor între rapoartele de expertiză nr. XXXXX din 03.02.2012, potrivit cărui în petele de pe cuvertură, prosop și cearșaf de plapumă ridicate la fața locului din proprietatea lui XXXXX XXXXX în s. XXXXX, r-nul XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, s-au depistat sânge de originea umană și spermatozoizi fără amestec de salivare. La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigenul „A”. Nu se exclude natura antigenului dat din cauza amestecului spermă de la bănuitul Cafedji A. și sângele părții vătămate XXXXX XXXXX Nu se exclude amestecul din vagin și fecale.

În raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 05.01.2012, se indică în urma examinării lui Cafedji A., prezența secreției albicioase, cazeoase, în organele genitale poate servi ca o dovadă secundară privind lipsa relațiilor sexuale în săptămâna apropiată.

Adică, odată ce se stabilește lipsa căror-va relații sexuale la Cafedji A., se exclude posibilitatea întreținerii raportului sexual a lui Cafedji A. cu partea vătămată XXXXX XXXXX la de 04.01.2012, fiind examinat acesta în aceeași zi. Instanța urma cu certitudine să constate legătura cauzală între mostrele de spermă depistate și ridicate de la fața locului - domiciliul lui XXXXX XXXXX, s. Cairaclia, str. XXXXX, XXXXX, r-nul Taraclia cu acțiunile sexuale care au fost comise față de XXXXX XXXXX, ținând cont de rapoartele de expertiză, care indică clar că în urma examinării lui Cafedji A. se poate de constatat lipsa relațiilor sexuale în săptămâna curentă.

În conformitate cu art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului. Din concluzia expertului nr. XXXXX din 12.01.2012, rezultă că: Urmele degetelor mâinilor, observate și ridicate prin segmentele dactiloscopice sun lăsate de: nr. XXXXX cu amprenta degetului inelar a mâinii stângi a lui XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nr. 3 cu amprenta degetului inelar a mâinii drepte a lui XXXXX XXXXX; nr. XXXXX cu amprenta degetului mediu a mâinii stângi a lui XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nr. 6 cu amprenta degetului mediu a mâinii stângă a lui XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nr. 8 cu fragmentul palmei mâinii stângi a lui XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nr. XXXXX0 cu amprenta degetului mic a mâinii stângi a lui Cafedji A. a.n. XXXXX, iar amprentele depistate și luate pe fragmentele cu nr. XXXXX, 5, 7, 9, 11 nu sunt lăsate de XXXXX

XXXXX a.n. XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX a.n. XXXXX și Cafedji A., a.n. XXXXX, dar de alte persoane (f.d. 140-145), ceia ce arată, acțiunile incomplete a organelor de urmărire penală, fiind necesar de a întreprinde toate măsurile necesare pentru identificarea persoanelor, cărora le aparțin urmele digitale, depistate în domiciliul XXXXX XXXXX

În același timp, sunt întemeiate și invocările părții apărării, privind efectuarea incompletă a urmăririi penale, atunci când la 13.09.2012 prin ordonanța procurorului Hadji E. dosarul penal nr. XXXXX a fost suspendat, din motivul nestabilirii persoanei, care a comis infracțiunea și timp de mai bine de trei ani nu au mai fost întreprinse careva măsuri în scopul descoperirii infractorului și doar după adresarea lui Cafedji A. cu cererea la 08.07.2015 la Procuratura r-lui Taraclia de a-i fi eliberată decizia pe dosarul penal nr. XXXXX, la 30.07.2015 procurorul în Procuratura r-lui Taraclia anulează ordonanța din 13.09.2012 și reia urmărirea penală, fiind suplimentar audiată partea vătămată XXXXX XXXXX și emisă ordonanța din 09.02.2016 de atragere a lui Cafedji A. în calitate de învinuit, în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 188 alin. (3), lit. d), 171 alin. (1) și 172 alin. (1) Cod penal.

De rând cu aceasta, contrar prevederilor art. 156 Cod procedură penală, care prevede modul de colectare a mostrelor, nu a emis ordonanță a organului de urmărire penală, prin care a fost ridicat mostrele de urme digitale, inclusiv, nu este un proces-verbal, care ar indica de unde au fost dispusă ridicarea urmelor digitale, ulterior prezentate expertului pentru expertizare, Or, în procesul verbal de cercetare la fața locului nu este indicat din care odaie au fost ridicate urmele digitale, fiind doar indicat, că au fost ridicate urme digitale.

Ori, potrivit art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Astfel, organele de drept urmează întotdeauna de a respecta condițiile existenței unor bănueli legitime, plauzibile, verosimile, care să justifice condamnarea unei persoane. Plauzibilitatea temeiurilor pe care poate fi bazată o sentința de condamnare, constituie un element esențial al protecției împotriva unei privări arbitrare de libertate.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat.

Reieșind din norma legală sus citată, la soluționarea acestei chestiuni instanța de judecată este obligată să aprecieze toate probele administrate și verificate în ședința de judecată conform cerințelor art. 101 Cod de procedură penală și va trebui să se stabilească cu certitudine că anume inculpatul a comis fapta prejudiciabilă de care el este învinuit ca autor, organizator, instigator sau complice. Dacă răspunsul la această chestiune este negativ, instanța de judecată este obligată să adopte o sentință de achitare conform art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală din motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Împrejurările constatate, denotă în mod concludent că instanța a ignorat toate prevederile legale, a luat partea acuzării și în mod arbitrar a pronunțat o sentință ilegală și neechitabilă.

În același timp, probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziția instanței judecătorești, nu dau temei pentru stabilirea în mod cert a vinovăției lui Cafedji A. în săvârșirea faptelor incriminate,

pronunțându-se detaliat asupra tuturor circumstanțelor invocate în acuzare și confirmate de instanța de fond, prin condamnarea lui Cafedji A. în baza art. 188 alin. (3) lit. d), 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal.

Art. 6 alin. (1) din CoEDO indică că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Deci, învinuirea adusă lui Cafedji A. în baza art. 188 alin. (3) lit. d), 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal nu s-a confirmat prin probe și se bazează doar pe presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Conform art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de achitare se așteaptă dacă fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Potrivit art. 398 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, hotărârea de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, ea nu poate fi bazată pe presupuneri.

5. Procuror-șef-interimar al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis.

Recurentul a invocat că, instanța de fond a dat apreciere corectă probelor în partea acuzării, altele nu au fost prezentate nici de partea apărării, corect a apreciat critic de decorațiile inculpatului care nu sunt confirmate prin nici o probă, și a concluzionat că acesta a ales o metodă de eschivarea de la răspundere penală prin negarea vinovăției.

Instanța de fond cu certitudine a constatat legătura causală între mostrele de spermă depistate și ridicate de la fața locului - domiciliul lui XXXXX XXXXX, din s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, r-nul XXXXX, leziuni corporale cauzate părții vătămate cu acțiunile sexuale care au fost comise față de XXXXX XXXXX de către Cafedji A., ținând cont de rapoartele de expertiză, declarațiile părții vătămate și alte probe susmenționate. Pe când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor cercetate în instanța de fond și apel, potrivit argumentelor menționate anterior.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iulie 2017, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, nu au fost elucidate toate circumstanțele cauzei.

Instanța de apel la baza soluției de achitare a dat apreciere doar rapoartelor de expertiză medico-legală nr. XXXXX3 din 03.02.2012 biologică a corpurilor delictive, potrivit căruia: - „la determinarea apartenenței de grupă victima XXXXX XXXXX și bănuitul Cafedji A. se referă la antigenul „A-beta”. Bănuitul este secretor a antigenului de grupă „A”. În petele de pe cuvertură, prosop, cerșaf de plapumă ridicate de la fața locului din domiciliul victimei a fost depistat sânge de origine umană și spermatozoizi, fără amestec de salivă. La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigenul ”A”. Nu se exclude proveniența antigenului dat din cauza amestecului de spermă de la bănuitul Cafedji A. și sângele părții vătămate XXXXX XXXXX” și de examinare medico-legală a inculpatului Cafedji A., din care rezultă, prezența unei cantități semnificative a secreției albicioase, cazeoase în sacul prepuțial poate servi ca o dovadă indirectă privind lipsa actului sexual în săptămâna apropiată.

Însă, instanța a reținut, că concluziile rapoartelor nominalizate se contrazic între ele, or, fiind stabilită lipsa cărorva relații sexuale la Cafedji A. pe perioada ultimei săptămâni (expertiza fiind efectuată la 04.01.2012), precum și pe lucrurile ridicate de la fața locului s-a depistat sângele victimei XXXXX XXXXX în amestec cu spermă, care nu se exclude că ar proveni de la inculpat.

Totodată, instanța de apel a lăsat fără justă apreciere raportul de expertiză nr. XXXXX din 19.01.2012, potrivit căruia la partea vătămată XXXXX XXXXX pe lângă alte leziuni corporale s-au constatat și rupturi vaginale, calificându-se ca vătămări corporale medii.

Ruptura vaginală a putut fi cauzată și de degetele bănuțului în timpul încercării introducerii membrului viril în vagin, ce formal poate fi apreciat ca act sexual cu aplicarea violenței.

Mai mult ca atât, cele constatate în raportul de expertiză nr. XXXXX sunt în coroborare cu declarațiile părții vătămate, care nu au fost luate în considerație, precum nici apreciate de către instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se pronunțe asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora.

7. Potrivit deciziei Colegiului judiciar la Curții de apel Comrat din 18 aprilie 2018, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Cafedji Alexandr Ivanovici, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. d), 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal a fost achitat, pe motiv că nu a comis faptele incriminate.

Instanța a reținut că inculpatul a susținut integral argumentele, expuse în apelul depus.

În ședința de judecată a instanței de apel, procurorul Gheorghieva D. a solicitat să fie respins apelul ca neîntemeiat. De asemenea, a explicat că în ședința de judecată a fost menționată lista anumitor file din dosar și după listă se observă, care file nu sunt. Dacă instanța de apel va considera că aceasta este o încălcare, atunci va aplica art. 391, 385 alin. (6) Cod de procedură penală, unde este indicată reducerea pedepsei, și nu achitarea inculpatului.

În ședința de judecată a instanței de apel nu s-a prezentat pătimită XXXXX XXXXX, fiind citată legal despre data, locul și ora ședinței de judecată, însă a expediat cererea privind examinarea cauzei în lipsa ei. Ținând cont de opinia părților, instanța de apel a decis să examineze cauza în lipsa părții vătămate XXXXX XXXXX

Declarațiile inițiale, date de pătimită XXXXX XXXXX în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată în prima instanță sunt inconsecvente și bazate pe presupunerile ultimei.

Astfel, conform declarațiilor părții vătămate XXXXX XXXXX în cadrul urmăririi penale din 05.01.2012, flăcăul era puțin mai înalt decât dânsa, ea a simțit aceasta, atunci când flăcăul a ținut-o cu spinare și se sprijinea de ea. (f.d. 47-49)

Potrivit declarațiilor date citirii ale pătimatei XXXXX XXXXX în ședința de judecată a declarat, că flăcăul era din urmă și după înălțime nu poate spune.

Conform declarațiilor date citirii ale părții vătămate XXXXX XXXXX în cadrul urmăririi penale s-a indicat, că în vocea flăcăului, care a pătruns în casa ei, a maltratat-o și a violat-o, ea a aflat vocea vecinului ei Cafedji A., acea vocea ea nu o va confunda niciodată cu o altă careva voce, căci îl cunoaște pe acest flăcău din copilărie.

Prin declarațiile date citirii ale martorului XXXXX XXXXX în ședința de judecată a declarat, că ea este bătrână și aude rău și i se pare, că acest inculpat este vecinul. „I-au fost legate mâinile și picioarele, și ochi erau plini de sânge, și nu a văzut fața lui”.

Astfel, prin declarațiile date citirii ale părții vătămate XXXXX XXXXX în cadrul urmăririi penale din 05.01.2012 a declarat, că el a vorbit cu ea în limba bulgară, uneori pronunța câteva cuvinte în limba rusă, dar foarte rar. Flăcăul se percepea și se orienta destul de bine în casa ei, fiindcă un străin nu putea să cunoască, unde se aprinde lumina în bucătăria ei, unde îi este pusă tigaia, cum se aprinde aragaz, unde ea își poate păstra banii, adică în care cameră. În vocea flăcăului, care a pătruns în casa ei, a maltratat-o și a violat-o, ea a recunoscut vocea vecinului ei Cafedji A., această voce ea niciodată nu o va confunda cu o altă careva voce, căci pe acest flăcău îl cunoaște din copilărie. De asemenea poate completa, că pe flăcăul întotdeauna l-a numit Sașa, cu acest nume flăcăul reacționa foarte agresiv și de fiecare dată o lovea.

Prin declarațiile date citirii ale părții vătămate XXXXX XXXXX în ședința de judecată a declarat, că i se pare, că acest inculpat era vecinul. El vine la ea cu mama și știe tot, ce se află la ea în casă. Mâinile și picioarele îi erau legate și ochii erau plini de sânge și ea nu a văzut fața lui. Vecinul Alexandr venea la ea cu mama și știa tot, de mic el e la dânsii și ea l-a îngrijit, când el era mic.

Cu atât mai mult, conform declarațiilor date citirii ale lui XXXXX XXXXX pe 31.12.2011 seara la ea în ospeție a venit vecina ei, mama lui Cafedji A., Peroncova N. cu nepotul XXXXX XXXXX (școlar), ei au colindat, după care ea i-a servit cu dulciuri, bani și ei încă au mai stat și s-au dus. Bani ea a scos din portmoneu în camera învecinată, flăcăul XXXXX XXXXX ședea în bucătărie, iar Peroncova N. umbla încolo-încoace, adică nu ședea pe loc. De asemenea pe 31.12.2011 la ea acasă au venit copiii, fete de la strada lor, nimeni nu a mai venit la dânsa acasă. Dimineața pe 01.01.2012 la ea acasă a venit din nou XXXXX XXXXX, care a adus o sticlă de votcă și a servit-o. XXXXX XXXXX se afla și seara la bucătărie, ea a trecut în cameră, unde sub pernă pe pat și-a scos portmoneu și a luat de acolo 10 lei, pe care i-a dat lui XXXXX XXXXX, după care el s-a dus. XXXXX XXXXX mai departe de bucătărie niciodată nu a intrat la ea în casă.

Faptul, că inculpatul se orienta bine în casa pătimitei, nu poate certifica că acesta a fost anume Cafedji A., deoarece după cum rezultă din declarațiile pătimitei la ea acasă veneau și alte persoane, cu care ea ședea în bucătărie.

Astfel, din declarațiile pătimitei rezultă, că ea doar presupune, că persoana care a comis în privința ei acțiuni ilicite, poate fi inculpatul Cafedji A.

Din declarațiile martorului XXXXX XXXXX, rezultă că despre cele întâmplare a aflat din spusele părții vătămate XXXXX XXXXX

Apreciind declarațiile inculpatului date de el în cadrul urmăririi penale și ședinței de judecată în ansamblu cu declarațiile părții vătămate, proces-verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2012 cu foto-tabel, raport de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 09.01.2012, raportul expertului nr. XXXXX din 12.01.2012, se observă că aceste declarații sunt consecutive și coordonează cu materiale] cauzei și combat complicitatea lui la săvârșirea prezentei infracțiuni.

Totodată, apreciind actele prezentate de către acuzatorul de stat ca probe vinovăției inculpatului Cafedji A., și anume proces-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel din 04.01.2012, act de examinare medico-legală nr. XXXXX din 04.01.2012 a lui Cafedji A., raport de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 09.01.2012, raport de expertiză nr. XXXXX din 12.01.2012, plângerea lui XXXXX XXXXX din 04.01.2012, raport de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 05.01.2012 în privința lui XXXXX XXXXX,

raport de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 09.01.2012, aceste probe confirmă doar evenimentul infracțiunii și nu confirmă vinovăția inculpatului Cafedji A. în infracțiunile ce i se incriminează.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 09.01.2012 pe pete de pe perdea și bucăți rupte de material de culoare albastru-deschis de asemenea au fost depistate și ridicate de la fața locului spermatozoizi individuali și urme de sânge fără amestec de salivă. La determinarea apartenenței sanguine a fost depistat antigenul "A". Proveniența acestui antigen este posibilă pe motivul amestecării spermei de la bănuitul Cafedji A. cu sângele pătimatei XXXXX XXXXX sau al altor persoane cu aceeași grupă sanguină "A-beta" nu poate fi drept probă a vinovăției inculpatului Cafedji A., deoarece se combate prin actul de examinare medico-legală nr. XXXXX din 04.01.2012 a lui Cafedji A., potrivit căruia în urma examinării se poate conchide, că depistarea unei cantități mari de unsoare umedă în scrot poate servi drept semn indirect al lipsei raporturilor sexuale în săptămâna cea mai apropiată.

Ținând cont de cele expuse, actul de examinare medico-legală nr. XXXXX din 04.01.2012 confirmă lipsa raporturilor sexuale între inculpatul Cafedji A. și pătimită XXXXX XXXXX, căci inculpatul Cafedji A. nu a avut raporturi sexuale în săptămâna cea mai apropiată.

Apreciind declarațiile pătimatei XXXXX XXXXX, după ce el a înțeles, că nu i se primește nimic, flăcăul și-a băgat degetul în vaginul pătimatei și raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 05.01.2012, conform căruia la XXXXX XXXXX a fost depistată rupturi bolții vaginului, care ar putea fi cauzată și prin degetele bănuitului în timpul încercării de a băga organul săi genital în vaginul pătimatei, ceea ce formal poate fi apreciat ca raport sexual cu aplicarea violenței, instanța de apel a concluzionat, că această expertiză medico-legală nr. XXXXX din (15.01.2012 și declarațiile pătimatei XXXXX XXXXX confirmă faptul săvârșirii în privința pătimatei XXXXX XXXXX a acțiunilor ilicite cu cauzarea leziunilor corporale menționate mai sus, însă ele nu confirmă, că aceste acțiuni au fost comise anume de inculpatul Cafedji A.

În afară de acest fapt, apreciind raportul expertului nr. XXXXX din 12.01.2012, conform căruia expertul a ajuns la concluzia, că amprente digitale de la mâini, segmente dactiloscopice depistate și ridicate au fost lăsate și segmente dactiloscopice au fost lăsate: nr. XXXXX cu amprenta degetului inelar de la mâna stângă a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr. 3 cu amprenta degetului inelar de la mâna dreaptă a lui XXXXX XXXXX; nr. XXXXX cu amprenta degetului mijlociu de la mâna stângă a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr. 6 cu amprenta degetului mijlociu de la mâna stângă a lui XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nr. 8 cu fragmentul palmei mâini stingi a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr. XXXXX0 cu fragmentul degetului mic de la mâna stângă a lui Cafedji A. a.n. XXXXX, iar amprente digitale depistate și ridicate pentru segmentele peliculelor dactiloscopice cu nr. XXXXX, 5, 7, 9, 11 au fost lăsate nu de XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, nu de XXXXX XXXXX a.n. XXXXX, nu de XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX. a.n. XXXXX, nu de Cafedji A. a.n. XXXXX, ci de alte persoane (f.d. 140-145, vol. I), instanța de apel a considerat, că aceste concluzii ale expertizei nu sunt probele vinovăției inculpatului Cafedji A., deoarece din amprente digitale depistate de la mâini, doar o amprentă digitală de la mâini (a degetului mic de la mâna stângă) aparține inculpatului Cafedji A. (ridicată de la cutia de ușă, situate în camera de dormitor), care ar putea fi lăsat de către inculpat în momentul când la rugămintea pătimatei XXXXX XXXXX a pus bec în dormitor.

Urmărirea penală a lăsat fără carevja atenție și deloc nu a identificat persoanele cui aparțin amprente degetale de la mâini depistate și ridicate pentru segmentele peliculelor dactiloscopice cu nr. XXXXX, nr. 5, tir. / 7, nr. 9, nr. XXXXX, și anume amprente degetale de la mâini ridicate de pe cutia ușii și ușa de la camera de dormitor, ușile de la dulap situat în camera de dormitor, deoarece conform declarațiilor pătimatei XXXXX XXXXX "flăcăul căuta ceva în dulap" și respectiv au rămas amprente degetale de la mâini anume ale acestei persoane (care a comis această infracțiune), care nu a fost identificată de către organul de urmărire penală.

Sunt întemeiate argumentele avocatului Dumitran I., că drept probă a nevinovăției inculpatului Cafedji A. în faptele ce i se incriminează este ordonanța de suspendare a urmăririi penale din 13.09.2012 pe dosar penal nr. XXXXX, conform căruia în conformitate cu prevederile art. 287¹ alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a fost suspendată urmărirea penală pe dosarul penal nr. XXXXX, pornit la 04.01.2012 de SUP CRP Taraclia în baza art. 188 alin. (3) și 171 alin. (1) Cod penal, pe faptul atacului tâlhăresc și viol față de XXXXX XXXXX pe motivul neidentificării persoanelor, care a comis prezenta sustragere.

Faptul că organul de urmărire penală nu a identificat persoanele, care au comis atac tâlhăresc și viol față de XXXXX XXXXX și ei au avut dubii în privința complicității lui Cafedji A. în faptele ce i se incriminează se confirmă prin scrisoarea de însoțire a procurorului r-lui Taraclia, Diuligher U. cu nr. XXXXX din 16.04.2013 în adresa șefului IP Taraclia, conform căreia solicită a comunica despre măsuri operative de investigații luate pentru identificarea persoanelor vinovate pe dosarul penal nr. XXXXX, pornit la 04.01.2012 de SUP CRP Taraclia în baza art. 188 alin. (3) și 171 alin. (1) Cod penal pe faptul atacului tâlhăresc și viol față de XXXXX XXXXX

În contextul celor expuse, probele cercetate în ședința de judecată nu pot fi apreciate ca suficiente pentru emiterea sentinței de condamnare.

În acest sens, sarcina procesului penal este în special apărarea persoanei, pe motiv ca fiecare care a comis infracțiune să fie pedepsit în măsura vinovăției sale și nici unul nevinovat să nu fie tras la răspundere penală.

Principiul, consolidat în orice sistem de drept, bazat pe supremația legii - prezumția nevinovăției, ce reflectă ideea, potrivit căreia cel, care este bănuit sau formal învinuit în comiterea unei infracțiuni penale, are dreptul la justiția independentă și imparțială, trăsătura esențială a căreia urmează să fie toleranța spiritului.

8. Procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Fedora Gheorghieva a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe.

Recurenta a invocat că, cumulul probelor expuse permite de a concluziona, că vina inculpatului este dovedită integral, întru-cât, probele prezentate de partea acuzării, nu conțin careva contradicții substanțiale și completează reciproc, de asemenea, confirmă faptul că anume prin acțiunile infracționale lui Cafedji Al. părții vătămatei i-au fost cauzate vătămări corporale și pagube materiale. Poziția inculpatului cu privire la faptul că el nu a comis fapte încriminate lui nu poate fi luată în considerare, deoarece argumentele date nu au fost confirmate și poartă doar un caracter declarativ. O astfel de poziție a inculpatului urmează a considerată ca o modalitate de protecție împotriva învinuirii înaintate.

9. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2018, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel a repetat eroarea admisă de instanța de apel anterioară, indicând în decizie că, „...raportul de expertiză nr. XXXXX din 03.02.2012, potrivit căruia pe petele de pe cuvertură, prosop și cearșaf de plapumă ridicate de la fața locului din domiciliul victimei, s-au depistat sânge de origine umană și spermatozoizi fără amestec de salivare. La stabilirea apartenenței de grup este depistat antigenul „A”. Nu se exclude natura antigenului dat din cauza amestecului spermei de la bănuitul Cafedji A. și sângele părții vătămate XXXXX XXXXX sau alte persoane cu aceeași grupă de sânge A-beta, nu poate fi considerat ca probă în confirmarea vinovăției inculpatului, deoarece contravine raportului de examinarea medico-legală nr.1 din 05.01.2012, din care rezultă, prezența unei cantități semnificative a secreției albicioase, cazeoase în sacul prenupțial, poate servi ca o dovadă indirectă privind lipsa actului sexual în săptămâna apropiată”.

În același timp, instanța de apel nu a dat nicio apreciere faptului că potrivit aceluiași raport de expertiză nr.2 din 12.01.2012, s-a constatat că amprenta digitală cu nr.10 ridicată de pe ușa dintre camera nr.1 și bucătărie, a fost lăsată de degetul mic de la mâna stângă a lui Cafedji A.

Totodată, instanța de apel nu a indicat din ce motive a reținut ca fiind veridice declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX date în ședințele de judecată și nu cele din cadrul urmăririi penale care au fost depuse la un interval de timp scurt de la momentul săvârșirii infracțiunilor și care coroborează cu plângerea acesteia din 04.01.2012, declarațiile martorului XXXXX XXXXX care chiar dacă nu este martor ocular, a indicat că partea vătămată i-a comunicat că persoana care a pătruns în locuință, a bătut-o și a violat-o este Cafedji A., pe care l-a recunoscut după comportament și voce pe care a indicat că nu o va confunda cu o altă voce, deoarece îl cunoaștem din copilărie și raportul de expertiză nr. XXXXX din 19.01.2012, potrivit căruia la partea vătămată XXXXX XXXXX pe lângă alte leziuni corporale s-au constatat și rupturi vaginale, calificându-se ca vătămări corporale medii. Ruptura vaginală a putut fi cauzată și de degetele bănuितului în timpul încercării introducerii membrului viril în vagin, ce formal poate fi apreciat ca act sexual cu aplicarea violenței.

Astfel, concluziile instanței de apel poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

10. Potrivit deciziei Colegiului judiciar la Curții de apel Comrat din 10 decembrie 2020, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Cafedji Alexandr învinuit de comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. d), 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal, din motivul că inculpatul nu a săvârșit aceste fapte.

Instanța de apel a reținut că nu s-a prezentat partea vătămată XXXXX XXXXX, care, potrivit informației parvenite, este o persoană în etate și din motive medicale este netransportabilă.

Totodată, inculpatul nu a recunoscut vina și a relatat că susține declarațiile făcute în prima instanță și la faza urmăririi penale. A primit ordonanța de scoatere de sub urmărirea penală, însă cu cinci ani în urmă în casă a avut loc un incendiu și au ars o mulțime de documente. S-a deplasat la Procuratura Taraclia, ca să i-a copia ordonanței de scoatere de sub învinuire, ca să își facă pașaportul. I-au răspuns că cauza a fost reluată. El vizita partea vătămată și ultima dată a fost la 01 ianuarie dimineața cu mama sa, au onorat-o cu ”Anul Nou”, au stat la masă, au servit câte 50 de grame. La întrebarea în ce

mod s-au depistat degetele lui în cameră a explicat că nu ține minte unde a intrat. Ea l-a rugat să intre undeva și să aducă ceva, ei erau în relații bune. În noaptea spre 01 ianuarie s-a aflat acasă cu mama, care locuiește în Odessa, are grijă de copilul surorii lui. La 04 dimineața s-au sculat, i-a ajutat să facă valiza și a petrecut-o. Mai târziu a fost sunat și i s-a spus că trebuie să vină acasă pentru că vine polițistul de sector. Când a venit acasă, a fost arestat.

Analizând probele cercetate, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate și incorect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor imputate, în legătură cu care fapt, urmează fi achitat, pentru că nu a comis faptele incriminate.

Potrivit art. 8 Codul de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale și ședinței de judecată a primei instanțe sunt neconsecutive și se bazează pe presupuneri. La 05.01.2012 ea a declarat că flăcăul a maltrat-o și a avut cu ea raport sexual în formă obișnuită și perversă. Mai apoi, ea a auzit cum se rupe materia, după aceasta a simțit cum flăcăul îi leagă mâinile. După aceea, fiind culcată pe pat a auzit cum flăcăul a început ceva să facă la bucătărie, totodată aceasta a auzit cum se deschid ușile dulapului, cum se aprinde aragazul și a auzit că se prăjesc ouă. Peste ceva timp, flăcăul din nou a intrat în cameră și a început să caute ceva în dulap, deoarece ea a auzit că scârție ușile dulapurilor și pe podea cad hainele. După ce a plecat băiatul, aceasta încetitor s-a ridicat, ținându-se cu mâinile de spatele canapelei și a început să îmbrace haine curate, care erau sub pernă. Flăcăul era puțin mai înalt decât ea, aceasta a simțit atunci când flăcăul o ținea la spate și o rezema de el. Acesta vorbea cu ea în limba bulgară, câteodată rostea câteva cuvinte în limba rusă, dar foarte rar. Flăcăul foarte bine se descurca și se orienta în casa ei, deoarece un om străin nu putea să știe unde se aprinde lumina la bucătăria ei, unde se află tigaia, cum se aprinde aragazul, unde ea poate să păstreze banii, adică în care cameră. În vocea flăcăului, care a pătruns în casa ei, a violat-o și a maltrat-o, ea a cunoscut vocea vecinului ei, Cafedji A., vocea aceasta niciodată nu o va încurca cu o altă voce, fiindcă îl cunoaște pe acest flăcău din copilărie.

Potrivit declarațiilor părții vătămate date în ședința, flăcăul era din urmă și după înălțime nu poate spune. Ea este o femeie bătrână și aude rău și i se pare ca acesta este vecinul, inculpatul. El vine la ea cu mama și cunoaștem totul, unde și ce se află la ea acasă. I-au fost legate mâinile și picioarele, și ochii erau plini de sânge, și nu i-a văzut fața lui. Vecinul Alexandr a venit la ea cu mama și cunoștea totul, de mic copil și aceasta îl supraveghea când el a fost mic.

Conform declarațiilor lui XXXXX XXXXX date în cadrul urmăririi penale pe 05.01.2012, la 31.12.2011 seara în ospetie a venit vecinul ei, mama lui Cafedji A., Peroncova N. cu nepotul XXXXX XXXXX Ei au colindat, după care ea i-a servit cu dulciuri, bani și ei încă au mai stat și s-au dus. Banii ea a scos din portmoneu în camera învecinată, flăcăul XXXXX XXXXX ședea în bucătărie, iar Peroncova N. umbla încolo-încoace, adică nu ședea pe loc. De asemenea, la data de 31.12.2011 la aceasta acasă au

venit copii, fetele de pe strada lor, nimeni nu a mai venit la dânsa acasă. Dimineața la 01.01.2012 la ea acasă a venit din nou XXXXX XXXXX, care a adus o sticlă de votcă și a servit-o. XXXXX XXXXX se afla și seara la bucătărie, ea a trecut în cameră, unde sub pernă pe pat și-a scos portmoneul și a luat de acolo 10 lei, pe care le-a dat lui XXXXX XXXXX, după care el a plecat. XXXXX XXXXX mai departe de bucătărie niciodată nu a intrat la ea în casă.

Astfel, din declarațiile părții vătămate reiese că aceasta doar presupune că infractorul poate fi inculpatul Cafedji A., deoarece aceasta l-a recunoscut după voce, el cunoștea unde se aflau hainele în casă și se orienta bine în casă.

Luând în considerație faptul că fiind audiată, partea vătămată s-a expus asupra infractorului, ca fiind o persoană neidentificată de către aceasta, înfățișarea căruia aceasta nu a avut posibilitatea să o discerne, singura afirmație a acesteia cu privire la faptul că vocea putea să aparțină lui Cafedji A. nu este o probă suficientă pentru stabilirea identității, fără îndoială ca să indice la faptul că autorul infracțiunii este anume inculpatul. Această afirmație în cadrul procesului penal nu a fost pe larg verificată de către procuror în partea existenței posibile a anumitor indicii de voce și de vorbire, care ar putea să aparțină infractorului și ar permite cu un grad înalt de certitudine afirmarea cu privire la apartenența acesteia unei persoane concrete.

În aceiași ordine de idei, faptul că persoana, care a săvârșit în privința părții vătămate acțiunile ilicite, se orienta bine în casa părții vătămate nu poate certifica despre faptul că acesta a fost anume Cafedji A., deoarece după cum se prevede din declarațiile părții vătămate, la aceasta în ospetie au fost și alte persoane.

Martorul XXXXX XXXXX nu este martor ocular al evenimentelor și nu a văzut ca inculpatul să săvârșească careva acțiuni ilicite în privința părții vătămate, iar despre cele întâmplate ea a aflat din spusele ultimei. Deci, declarațiile martorului XXXXX XXXXX de asemenea nu confirmă vina inculpatului în învinuirea înaintată.

Apreciind declarațiile inculpatului, făcute în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată în ansamblu cu declarațiile părții vătămate, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2012, cu foto-tabelul, raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 09.01.2012, raportul expertului nr. XXXXX din 12.01.2012, se observă că sunt consecutive, coordonează cu materialele dosarului și combat complicitatea acestuia la săvârșirea prezentei infracțiuni.

Cu toate acestea, apreciind procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabelul din 04.01.2012, actul de examinare medico-legală nr. XXXXX din 04.01.2012 a lui Cafedji A., raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 09.01.2012, raportul expertului nr. XXXXX din 12.01.2012, plângerea lui XXXXX XXXXX din 04.01.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 05.01.2012 în privința lui XXXXX XXXXX, raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 09.01.2012, prezentate de către partea acuzării de stat în calitate de probe ale vinovăției inculpatului, se reține că acestea confirmă doar fapta infracțiunii și nu vina inculpatului de comiterea infracțiunilor incriminate. Partea acuzării nu a verificat alibiul ultimului, care a indicat că în noapte de la 3 la 4 ianuarie acesta se afla acasă împreună cu mama, dormea și nu a ieșit nicăieri. La 04 ianuarie dimineața aceștia s-au sculat, el a ajutat-o pe mama să strângă geanta și a plecat la serviciu, după ce a fost apelat și i s-a spus ca să vină acasă deoarece a fost chemat de către polițistul de sector.

Raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 09.01.2012 - pe petele de pe perdea și bucăți rupte de culoare albastru-deschis, la fel ridicate de la fața locului, au fost depistate spermatozoizi individuali și urme de sânge fără adaos de salivă, la determinarea

apartenenței grupe sanguine a fost depistat antigenul "A", proveniența acestui antigen este posibilă din cauza amestecării spermei de la bănuitul Cafedji A. cu sângele părții vătămate XXXXX XXXXX sau al altor persoane cu asemenea grupă sanguină A-beta, nu poate fi probă a vinovăției inculpatului, deoarece doar stabilește cercul de persoane, care corespund unui anumit grup al apartenenței antigenului "A", ci nu confirmă apartenența petelor depistate inculpatului. Cu toate acestea, potrivit actului de examinare medico-legală nr. XXXXX din 04.01.2012 a lui Cafedji A., depistarea unei cantități mari de unsoare umedă în scrot poate servi drept un semn indirect a lipsei raporturilor sexuale în săptămâna cea mai apropiată. Deci, actul de examinare medico-legală nr. XXXXX din 04.01.2012 (care a fost întocmit în baza rezultatelor examinării lui Cafedji A. în aceeași zi, la 04.01.2012), trezesc dubii cu privire la existența raporturilor sexuale între inculpatul Cafedji A. și partea vătămată XXXXX XXXXX

Declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, că după ce a înțeles că nu i se primește nimic, flăcăul și-a băgat degetul în vaginul ei, cât și raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 05.01.2012, potrivit căruia la XXXXX XXXXX a fost depistată ruptura boltei vaginului, care ar putea fi cauzată și prin degetele bănuitului în timpul încercării de a băga organul său genital în vaginul părții vătămate, ceea ce formal poate fi apreciat ca raport sexual cu aplicarea violenței, confirmă faptul săvârșirii în privința părții vătămate a acțiunilor ilicite cu cauzarea leziunilor corporale menționate mai sus, însă acestea nu confirmă că, aceste acțiuni au fost comise anume de către inculpatul Cafedji A.

Apreciind raportul expertului nr. XXXXX din 12.01.2012, conform căruia expertul a ajuns la concluzia că amprente digitale de la mâini, segmentele dactiloscopice depistate și ridicate au fost lăsate și segmentele dactiloscopice au fost lăsate: nr. XXXXX cu amprenta degetului inelar de la mâna stângă a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX; nr. 3 cu amprenta degetului inelar de la mâna dreaptă a lui XXXXX XXXXX; nr. XXXXX cu amprenta degetului mijlociu de la mâna stângă a lui XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nr. 6 cu amprenta degetului mijlociu de la mâna stângă a lui XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nr. 8 cu fragmentul palmei mâinii stângi a lui XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nr. XXXXX0 cu fragmentul degetului mic de la mâna stângă a lui Cafedji A., a.n. XXXXX, cu amprente digitale depistate și ridicate de pe segmentele peliculelor dactiloscopice cu numerele 2, 5, 7, 9, 11 au fost lăsate nu de XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, nu de XXXXX XXXXX a.n. XXXXX; nu de XXXXX XXXXX, și XXXXX XXXXX. a.n. XXXXX, nu de Cafedji A. a.n. XXXXX, ci de către alte persoane, se observă că aceste concluzii ale expertizei nu sunt probe ale vinovăției inculpatului Cafedji A., deoarece din amprente digitale depistate de la mâini, doar o amprentă digitală de la mâini (a degetului mic de la mâna stângă), aparține inculpatului Cafedji A. (ridicată de la tocul de la ușă, situate în camera de dormitor), care ar putea fi lăsată de către inculpat în acel moment, când el la rugămintea părții vătămate XXXXX XXXXX a pus un bec în dormitor. Existența altor amprente digitale de la mâini certifică despre faptul că casa părții vătămate a fost vizitată și de alte persoane neidentificate.

Pe lângă aceasta, contrapunând raportul expertului nr. XXXXX din 12.01.2012 și declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX cu privire la faptul că „flăcăul căuta ceva în dulap”, este menționat că pe ușile dulapului, situat în dormitor, nu au fost depistate amprente digitale de la mâini ale inculpatului Cafedji A., de asemenea, amprenta digitală depistată pe fragmentul peliculei dactiloscopice cu nr. 7 (ridicat de pe ușă dulapului situat în dormitor), nu aparține inculpatului Cafedji A., ci unei alte persoane neidentificate.

Astfel, sunt întemeiate argumentele avocatului Dumitran I., că argumentul existenței dubiilor la organul de urmărire penală în partea vinovăției inculpatului Cafedji A. în faptele incriminate lui este ordonanța de suspendare a urmăririi penale din 13.09.2012 în cauza penală nr. XXXXX, potrivit căruia în conformitate cu prevederile art. 287¹ alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală s-a suspendat urmărirea penală nr. XXXXX, pornită la 04.01.2012 de către de către SUP CRP Taraclia în baza art. 188 alin. (3) și 171 alin. (1) Cod penal pe faptul atacului tâlhăresc și viol față de XXXXX XXXXX pe motivul neidentificării persoanelor, care au comis această sustragere. Urmează de menționat că această ordonanță a fost emisă după ce toate probele în cauza deja au fost administrate, iar lui Cafedji A. i-a fost înaintată învinuirea.

De asemenea, doar la 16.04.2013, adică după 7 luni după suspendarea urmăririi penale, potrivit scrisorii de însoțire a Procuraturii r-nul Taraclia, în adresa Șefului IP Taraclia a fost expediată prezenta cauză penală pentru exercitarea măsurilor operative de investigații de stabilire a persoanelor vinovate.

În contextul celor expuse, probele cercetate la ședința de judecată nu pot fi apreciate ca fiind suficiente pentru emiterea sentinței de condamnare.

Ori, sarcina procesului penal este în special apărarea persoanei, pe motiv că fiecare care a comis infracțiune: să fie pedepsit în măsura vinovăției sale și nici unul nevinovat să nu fie tras la răspundere penală.

Prezumția nevinovăției presupune că vinovăția celui învinuit urmează a fi dovedită fără dubii inevitabile, prin ansamblu suficient de probe admisibile și veridice, însă unele atare nu au fost prezentate.

În conformitate cu art. 21 Constituția și art. 8 alin. (3), art. 19 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării ale și prin luarea tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru anchetarea obiectivă și integrală. Cu atât mai mult, instanța de apel a considerat că probele prezentate de către acuzatorul de stat combat obiectiv vinovăția inculpatului de comiterea faptelor ce i se incriminează, motiv din care inculpatul urmează a fi achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Prin urmare, cererea de apel a avocatului Dumitran I. depusă în interesele inculpatului Cafedji A. este întemeiată și urmează a fi admisă, iar sentința casată cu emiterea în cauză a unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cafedji A. să fie acitat, deoarece nu a săvârșit aceste fapte.

11. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Fedora Gheorghieva, a declarat recurs ordinar, solicitând: „*casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii noi, prin care de a casa parțial sentința, de a înceta procesul penal în privința lui Cafedji Alexandr pe art. 171 alin. (1) și 172 alin. (1) Cod penal în baza art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal. În rest, iar anume: de a-l recunoaște pe Cafedji Alexandr vinovat de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. d) CP și de a-i stabili pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de a menține fără modificări*”.

Recurenta a invocat că, acuzarea a fost de acord cu sentința emisă, întru-cât în instanța de fond, atât și în instanța de apel au fost cercetate probele, prezentate probele de partea acuzării, ce permit de a face concluzia despre vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. d), 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal.

Concluzia despre vinovăția inculpatului permite de a face următoarele probe: - declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, martorului XXXXX XXXXX, plângerea lui XXXXX XXXXX cu privire la atragerea lui Cafedji A. la răspundere penală, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2012, concluzia expertizei medico-legale nr. XXXXX din 19.01.2012, concluzia expertizei medico-legale biologice nr. XXXXX din 03.02.2012, concluzia expertizei medico-legale biologice nr. XXXXX din 03.02.2012, concluzia expertului nr. XXXXX din 12.01.2012, concluzia de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie nr. XXXXX din 31.01.2012.

Astfel, prin cumulul probelor expuse permite de a concluziona, că vina inculpatului este dovedită integral, întru-cât, probele prezentate de partea acuzării, nu conțin careva contradicții substanțiale și completează reciproc, de asemenea, confirmă faptul că anume prin acțiunile infraționale lui Cafedji Al. părții vătămatei i-au fost cauzate vătămări corporale și pagube materiale. Poziția inculpatului cu privire la faptul că el nu a comis fapte încriminate lui nu poate fi luată în considerare, deoarece argumentele date nu au fost confirmate și poartă doar un caracter declarativ. O astfel de poziție a inculpatului urmează a fi considerată ca o modalitate de protecție împotriva învinuirii înaintate.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (1) pct. 12) CPP RM.*

12. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. conform potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1) - 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. XXXXX2 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței (*pct. 2. din decizie*), instanța de fond:

a) doar a trecut în revistă probele pe caz, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării;

b) concluzia neclară și confuză că: *„referirea inculpatului că el s-a aflat acasă cu mamă-sa, nu se confirmă prin nimic. Pe lângă aceasta, chiar dacă de presupus că aceste circumstanțe sunt veridice, nu se poate de exclus posibilitatea săvârșirii infracțiunilor incriminate în perioada indicată”*, nu corespund criteriilor de drept privind aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei prescrise în art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În conformitate cu art. 394 alin. (3) pct. 2) partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, întemeiat casând total sentința și rejudecând cauza, potrivit descriptivului deciziei contestate (*pct. 10. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi scrisoarea de însoțire a procurorului

r-lui Taraclia, Diuligher A. (f.d. 199, vol. I), scrisoarea de însoțire a șefului SUP IP Taraclia din 01.11.2013 (200, vol. I), scrisoarea de însoțire a procurorului r-lui Taraclia Diuligher A. nr. XXXXX650 din 12.11.2013 (f.d. 201, vol. I), scrisoarea de însoțire a procurorului r-lui Taraclia, Mihailov I. nr. XXXXX din 08.07.2015 (f.d. 202, vol. I), scrisoarea de însoțire a șefului SUP IP Taraclia cu nr. XXXXX din 13.07.2015 (f.d. 203, vol. I), răspunsul procurorului din 08.07.2015 (f.d. 206, vol. I), declarațiile inculpatul făcute în prima instanță și la faza urmăririi penale (f.d. 18, vol. II, f.d. 156, vol. III);

e) a omis indicațiile obligatorii ale instanței de recurs conținute în deciziile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25.07.2017 și 07.11.2018 (pct. 6. și 9. din decizie).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

13. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Feodora, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Comrat din 10 decembrie 2019, în privința inculpatului Cafedji Alexandr XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 03 iunie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Burduh
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

19 mai 2020

mun. Chişinău

OPINIE SEPARATĂ

/în temeiul art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală/

*în cauza Cafedji Alexandr XXXXX,
învinuit pe art. 171 alin. (1) și 172 alin. (1),
188 alin. (3) lit. d) Cod penal.*

1. Prin decizia din 19 mai 2010, Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție a admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Feodora, casat total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Comrat din 10 decembrie 2019, în privința inculpatului Cafedji Alexandr XXXXX, și dispus rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul (*pct. 12, 13. din decizie*).

2. Ne expunem dezacordul cu soluția instanței de recurs ordinar din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația inculpatului. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect, se reține că recursul declarat este fondat doar pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și fără a se indica vre-un temei concret. Totodată, norma vizată prescrie următorul temei pentru recurs ordinar - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 10. din decizie*).

Ori, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanței că faptei săvârșite i s-ar fi dat o încadrare juridică greșită și care ar fi cea corectă în asemenea caz, cât și argumentul recurentului de ce anume acest motiv ar fi incident unei hotărâri de achitare a inculpatului.

Mai mult, în recursul menționat lipsește cu desăvârșire critica și invocarea unor concrete erori de drept raportate la constatările și aprecierile exacte invocate în partea descriptivă a deciziei contestate, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 9., 10. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul ordinar nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, în corespundere cu art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

3. Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Astfel, în circumstanțele enunțate supra, recursul ordinar al procurorului urma a fi declarat inadmisibil, pe motiv că nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Judecătorii:

Iurie Diaconu
Liliana Catan